

In de Universiteitsraadvergadering van oktober werd het principe besluit genomen ten opzichte van de wenselijkheid van de invoering van een bindend studieadvies, gecombineerd met een P-in-2 regeling. Één van de voorwaarden voor dit besluit was een speciale regeling voor tweedejaars studentbestuurders, die wel aan de bsa norm hebben voldaan, maar de Propedeuse nog niet hebben afgerond. Groningen staat bekend om haar actieve studentengemeenschap en het College van Bestuur liet blijken het belangrijk te vinden dat dit karakter ook na de invoering van het bsa behouden blijft.

Binnen de stuurgroep bleek weinig ruimte om bovengenoemde problematiek op een zorgvuldige manier te bespreken. Een combinatie van tegengestelde belangen en tijdsdruk zorgde voor een regeling die bij nader inzien niet functioneel lijkt te zijn. Het gaat om het volgende voorstel:

‘Daarom stelt de Subgroep voor om voor de persoonlijke omstandigheden waarvoor een erkenning van 3 maanden of meer geldt de termijn waarbinnen de propedeuse behaald dient te zijn, te verlengen met die termijn. Zo dient een student die voor een bestuursfunctie (te vervullen in het tweede inschrijvingsjaar) 6 maanden Afstudeerfonds kan verkrijgen, de propedeuse te behalen in 2,5 jaar. Deze regeling geldt dan tijdens een proefperiode van 2 jaar. Daarna wordt deze regeling geëvalueerd.’

Één van de problemen met deze regeling is dat het zorgt voor rechtsongelijkheid; tussen studentbestuurder en de ‘normale studenten’ die niet onder deze regeling vallen, en tussen studentbestuurders onderling. Tussen studentbestuurders onderling, omdat studenten die een vak missen in het tweede semester niets hebben aan bovengenoemd voorstel. Tussen studentbestuurders en normale studenten, omdat studentbestuurders in theorie zes kansen krijgen voor bepaalde vakken, terwijl normale studenten het met vier kansen moeten doen.

Naast de rechtsongelijkheid schiet deze inflexibele regeling zijn doel voorbij. Het valt niet te verdedigen dat studenten die toevallig een vak in het tweede semester missen op deze manier minder mogelijkheden wordt geboden om zich naast hun studie te ontwikkelen. De regeling gaat er zo impliciet vanuit dat studentbestuurders de werkdruk zo kunnen spreiden dat alle activiteiten in het tweede semester plaatsvinden. In de praktijk is de werkdruk van een studentbestuurder lastig te spreiden en zijn er per vereniging afhankelijke periodieke pieken in de werkdruk.

De conclusie die men uit bovenstaand verhaal kan trekken is dat een regeling voor studentbestuurders alleen functioneel is wanneer:

- De regel een flexibel karakter heeft: studenten kunnen niet plannen in welk semester zij een vak wel of niet halen en de werkdruk van een studentbestuurder niet naar wil te spreiden is.
- De regel een rechtvaardig karakter heeft: het is niet de bedoeling dat studentbestuurders meer kansen krijgen dan andere studenten.

Yvonne Hage, belangenbehartiger van ‘de actieve student’ binnen de stuurgroep, uitte al in een vroeg stadium haar zorgen over deze regeling. Nadat ook de studentenpartijen zich in de universiteitsvergadering van januari negatief uitlieten over de regeling werd besloten om er opnieuw over te praten, maar dan buiten de stuurgroep om en met meerdere vertegenwoordigers uit de actieve studentengemeenschap. Inmiddels zijn er een aantal maanden verstreken en er is nog steeds geen besluit genomen ten aanzien van de regeling voor studentbestuurders. Wel hebben wij vernomen dat er een nieuw voorstel ligt, waarbij studentbestuurders met een beurs van minimaal drie maanden de mogelijkheid krijgen om per

'P-in-2 vak' te kiezen of zij dit tijdens het bestuursjaar volgen, of dat zij het vak een jaar uitstellen en hun P dus in drie jaar halen. Dit wil zeggen dat wanneer een studentbestuurder ervoor kiest om in zijn bestuursjaar een vak te volgen hij of zij dit vak zal moeten halen om aan het einde van het tweede jaar geen negatief advies te krijgen. Deze regeling biedt alle studentbestuurders de flexibiliteit om hun vakken te volgen wanneer zij niet belemmert worden door hun bestuursfunctie, maar geeft de bestuurder niet meer kansen dan een normale student.

Dit voorstel wordt gesteund door FVOG, Contractus en Aclo. Daarnaast wil de gehele studentgeleding van de Universiteitsraad via deze rondvraag ook haar steun betuigen. In januari zijn wij in goed vertrouwen reeds akkoord gegaan met de randvoorwaarden, het is tijd dat het College van Bestuur duidelijkheid geeft.